Anul V. Nrul 33—34 Preţul unui exemplar 3 Lei Timişoara 27 Decemvrie 1931

Svastica Banatului

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRARII NAŢIONALE CREŞTINE
DE SUB PRESIDENŢIA D-LUI A C. CUZA

Abonamentul pe un an:
Pentru Plugari şi muncitori L 160 Pentru bănci şi fabrici . L 500
Pentru intelectuali . . . L 250 Abonament de sprijin . L 1000
Jugoslavia 260 Lei America 4 Dolari

Director-proprietar :
ALEXANDRU ŢIERANU

Redacţia şi Administraţia:
Timişoara, I., Strada M. Eminescu Nr. 5

No. 7208/1931.

GRIGORIE

din îndurarea lui Dumnezeu episcop ortodox al eparhiei române a Aradului, Ienepolei şi Hălmagiului, precum şi al părţilor anexate din Bănatul-Timişan.

Iubitului cler şi tuturor credincioşilor din eparhia Aradului, dar şi pace dela Dumnezeu Tatăl şi Domnul nostru Iisus Hristos, împreună cu salutarea noastră arhierească.

Prea iubiţii mei fii sufleteşti!

Toate neamurile veniţi să ne închinăm Celui Ce s'a născut, ca să mântuiască sufletele noastre (Stihira dela Litia Vecerniei).

Viaţa omenească are graniţe şi răspântii, cari se deosebesc unele de altele mai ales prin gândurile şi simţirile noastre faţă de ele Aşa ni-s'a dat în zilele noastre să vedem că oamenii sunt ocupaţi mai mult cu grija traiului zilnic şi se gândesc mai mult la strâmtorarea economică şi finanaciară.

Sfântul Sinod al Bisericii noastre ortodoxe prin Pastorala din Noembrie 1931, s'a adresat către toţi Românii ortodocşi, îndemnându-i la jertfă şi răbdare în aceste zile grele. Iar acum noi, episcopul vostdin prilejul Naşterii Domnului venim cu părintească dragoste şi vă zicem să aveţi încredere în Cel ce a zis: „Eu am venit ca viaţă să aibă şi mai mult să aibă“ (Ioan 10 v. 10).

Iubiţii Mei!

Oamenii de azi uită de multeori aceste cuvinte ale Mântuitorului. Ei uită să se adreseze lui Dumnezeu în necazurile lor. Uită că Domnul a zis: „Amin, amin, grăesc vouă, orice veţi cere dela Tatăl în numele Meu, va da vouă“ (Ioan 16 v. 23). Oamenii au uitat a cere în numele meu lui Iisus, cu inima lui Iisus, adică în numele iubirii şi jertfe, al răbdării şi al nădejdei. A cere dela Dzeu în numele lui Iisus, înseamnă să primim pe Iisus, ca Domn şi Impărat al sufletelor, ca numai de El să ascultăm şi El să ne poruncească.

Dar ce au făcut oamenii? Oamenii încep să uite că Cel ce ne-a zidit este şi susţinătorul vieţii noastre. Oamenii strigă: Doamne, mântuieşte-ne că pierim! Acest strigăt să-l domolim azi iubiţii mei, cu toate puterile noastre. Este adevărat că plâng acasă flămânzi copii muncitorului fără lucru, dar care inimă darnică rămâne împietrită, când copiii şi părinţii strigă: Daţi-ne pâne că pierim?! Este adevărat că sunt mulţi oameni datori, dar care inimă rămâne nepăsătoare şi nu dă amânare datornicului cinstit şi de bună credinţă? Datornicii şi cei fără de lucru să aibe încredere în Dumnezeu şi în oamenii buni, în oamenii cari conduc destinele lor. Să ţină seama de calfele din prăvălii şi ateliere, cum şi de muncitorii de fabrici, cari se mulţumesc cu puţin, de funcţionarii cu leafa redusă, cari trebue să fie răbdători. Să nu uite cu toţii că necazuri au şi orfanii fără părinţi, şi cei bărfiţi pe nedrept şi cei ispitiţi de mulţimea păcatelor, dar de toate va mântui pe ei Domnul, dacă vor fi cu încredere în Dumnezeu!!!

Când Ioan Botezătorul se afla în temniţa din cetatea Macherus, a trimis soli la Mântuitorul, dar nu ca să zică: Doamne, scapă-mă din temniţă, că mor! Nu, iubiţii mei! Ioan Botezătorul a întrebat pe Domnul prin oamenii trimişi: „Tu eşti cel ce vine sau pe altul să aşteptăm?“ (Mat. 11) Ioan Botezătorul se gândea la mărirea Dlui Iisus şi la mântuirea adusă de El iar nu la moartea sa, căci ştia că dacă el ar fi murit Dumnezeu aşeza alt Inainte Mergător în locul său?!! Atâta încredere avea el în Dumnezeu.

Să ne încredem deci, iubiţii mei, în mâna cea tare alui Dumnezeu. Să ne aducem aminte că şi de vom muri în necazuri, în mâna lui Dumnezeu ajungem, care este Dumnezeul viilor şi al celor morţi!

Şi acum să ne întrebăm ce legătură poate să fi între Naşterea Domnului şi suferinţele noastre de azi? Naşterea Domnului nu a fost o simplă întâmplare ca oricare alta din istoria omenirii, ci un fapt unic din care isvoresc cele mai îmbelşugate daruri şi mai întâi de toate răscumpărarea neamului omenesc de sub robia păcatului. Precum sunt anumite rane trupeşti cari nu se pot vindeca decât lăsând să fie străbătute de razele soarelui, aşa sunt şi rane sufleteşti cari numai cu razele iubirii divine se pot vindeca.

Ingerii şi păstorii s'au bucurat la Naşterea Domnului, fiindcă au ştiut că s'a născut Iisus, vindecătorul tuturor boalelor trupeşti şi sufleteşti. Steaua dela răsărit arătase că a venit în lume lumina cunoştinţei, căci cetim în cartea a patra a lui Moisi; „răsări-va o stea din Iacov, şi se va scula un om din Israil“ (Numerii 24 v. 17).

Magii erau oameni învăţaţi şi îndată ce au văzut steaua au pornit la drum ca să vadă pe Domnul născut. Ei nu erau mulţumiţi cu ştiinţa şi puterea lor, ci doreau să vadă pe Cel Ce a zis: Eu sunt calea, adevărul şi viaţa“. Ei nu numai că s'au grăbit ca să vadă pe Hristos, dar i-au adus şi daruri şi anume „aur lămurit ca Impăratului veacurilor; tămâe ca unui Dumnezeu al tuturor şi smirnă ca unuia fără de moarte“. Şi pe vremea magilor erau suferinţe, robi apăsaţi şi flămânzi, dar Naşterea lui Hristos le-a adus mântuirea: orbii au început să vadă, schiopii să umble, leproşi s'au curăţit, morţii au înviat şi săracilor li-s'a binevestit (Mat. 11 v. 5).

Pe calea magilor se vor alina şi suferinţele noastre.

Să urmăm deci. iubiţii mei calea magilor: „Toate neamurile veniţi să ne închinăm Celui ce s'a născut ca să mântuiască sufletele noastre“. Magii şi păstorii s'au înălţat cu sufletele lor, arătându-ne că şi noi avem datoria să ne înălţăm spre Dumnezeu. In timpul răsboiului mondial ceice se închinau lui Hristos au făcut spitale şi au alinat suferinţele! In Rusia, de pildă, oameni fănă Dzeu fabrică maşini peste maşini, ca să fie fericire, dar fericirea nu a venit iar omul a devenit o maşină fără suflet.

Nouă ne trebue însă suflet şi viaţă, cât mai multă viaţă. Technicianii germani în timpul războiului au făcut coifuri de oţel pentru apărarea soldaţilor. Aceste coifuri nu erau desăvârşite căci nu puteau apăra bine capul soldaţilor. Atunci un medic, creştin bun, care nu era tehnician, mânat de iubirea de oameni şi nu de scopul războiului, a făcut coifuri mai bune, cari apărau viaţa soldaţilor mai bine. Iată că nu ajunge ştiinţa, ci trebuie şi iubire, ca faptele noastre să fie cât mai folositoare vieţii.

Deaceea şi cu în ziua Naşterii Domnului, vin cu mare iubire către voi, şi prin această carte pastorală, vă binecuvintez pe voi şi pe copilaşii voştri, cari sunt bucuria voastră, pe tinerii cari sunt razimul bătrâneţelor voastre. Binecuvintez casele voastre şi ogoarele voastre, birourile şi toate aşezămintele culturale şi sociale şi rog pe Dumnezeu să ne dăruiască tuturora zile senine, pline de pace şi mulţumire sufletească acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Al vostru al tuturor de tot binele voitor.

Arad, la Naşterea Domnului, 1931.

† Dr. Grigorie Gh. Comşa
Episcopul Aradului

Sărbători fericite dorim tuturor prietenilor şi cetitorilor nostri.

*

Abonaţii gazetei noastre sunt insistent rugaţi să achite abonamentul.

Cum să progresăm, dacă nimeni nu vrea să-şi facă datoria?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

IDEI FUNDAMENTALE HITLERISTE

Din doctrina naţional-socialiştilor germani

Din hoas s'a format Lumea, din întunerec lumina, din disordine ordinea şi din învălmăşala selbatică organizaţia.

Astăzi haosul domineazā lumea, zăpăceala, lupta, ura, invidia, cearta, subjugarea, exploatarea, violenţa, egoismul. Frate nu mai înţelege pe frate. Conaţionali se atacă reciproc, bat până la sânge sau omor pe câte un frate, numai pentru aceea, că respectivul a purtat insigna svactica pe piept. Toţi poartă aceleaşi sarcini, îndură aceleaşi neajunsuri, dar unde s-a auzit vreodată, că muncitorii marxişti să fie atăcat şi să fi omorât în bătăi pe vre-un patron a lor, pe puternicii parasiţi ai partidului lor, sau pe vre-un mare sugător de sânge din fruntea băncilor sau dela bursă, sau pe vre-un mare „şiber"?! Victimele sunt totdeauna numai muncitori cinstiţi şi modeşti. Zăpăciţi sunt creerii! Marxiştii se grupează în jurul celor mai crânceni exploatatori ai lor, ai clasei lor proprii şi se îndreaptă asmuţiţi şi turburaţi asupra salvatorilor lor adevăraţi,

Naţionaliştii, cercurile de dreapta, partidele naţionale — tind spre guvernare, sau şed chiar în guvern, alături de cei ce neagă sau distrug idealul naţional de stat şi astfel îşi sacrifică onoarea şi caracterul. Asociaţile de apărare doresc să între „înlăuntru în stat" în statul jidoviţilor. Cu pacifiştii, internaţionaliştii, jidani etc. împreună cred dânşi că vor putea guverna, în mod util pentru ţară.

Zăpăciti sunt creeri! Aşa zisele partide şi asociaţii de dreapta nu mai văd, că nici odată nu va putea exista o prietinie şi colaborare folositoare pentru ambele părţi, între un vulture şi şarpe, între bou şi leu, între om şi bacil de choleră. Astfel de oameni, cu puterea proprie proptesc şi sprijinesc haosul şi disordinea numind-o de „ordine", în actuala agonie politică. Aceştia se împotrivesc naţional-socialiştilor, făcând pe „politicianii reali", faţă de noi, pe cari ne zic de „fantaşti". Plin de ură şi frică faţă de noi, ne privesc, că le vom lua ceva din poziţiile lor, din privilegiile lor de mai înainte şi uită, că ei prin colaborarea lor cu marxiştii au pierdut tot ce au avut, deşi aşteaptă dela adversari ca să împartă caşcavalul statului împreună cu dânşii.

Economiştii, industriaşii mari sau mici, meseriaşii cunosc numai o singură ţintă: „profitul", au un singur dor: de a căpăta „Credit", numai o supărare: asupra impozitelor, numai o singură frică şi slugarică stimă: faţă de „bănci" şi numai o indiferenţă ridicare din umeri faţă de mişcarea noastră, care cere: „înfrângerea sclăviei câmătăreşti".!

Toţi se îmbulzesc a face datorii cât mai multe. Nemărginitele căştiguri ale băncilor, prin procente uzurare — realizate fără muncă şi oboseală — şantajat de capitalul împrumutător, le află de peste tot în ordine. Se înfiinţează „partide economice" speciale, şi votează legile lui Dawes, cari sunt cauza fundamentală a greutăţilor extreme a impozitelor. Se aruncă în cea mai adâncă sclăvie cămătărească, înjură asupra impozitelor şi cametelor, dar totatunci se topesc de stimă şi devotament în faţa fiecărui banchier sau pirat de bursă.

Intreaga economie naţională este demobilizată, depersonalizată, transformată în societăţi pe acţiuni. Producători s-au predat celor mai mari duşmani ai lor: capitalului bănesc. Plin de datorii rămâne producentul din artiler, fabrică sau birou, cu o mizerabilă leafă. pentrucă întregul căştig întră în buzunarul fără fund al puterii anonime financiare, sub formă de camătă, dividendă sau tantiemă. Stors de sus, prin impozite şi camătă, de jos ameninţaţi de murmurul subteran al masei muncitoreşti înşelate, s-au aruncat în grumazul capitalului bănesc şi a „statului" lor şi în nebunatica lor orbire, astăzi sunt toleraţi de exploatatorii actualului haos, ca profitori şi ca patroni de sclavi, asupra maselor. Dar nu contra calăilor economie germane se ridică mânia lor, nu, ci contra svasticei. Ei uită că noi singurii am fost cari din vreme am prezis şi prevăzut tragedia economiei germane şi am indicat căile de salvare, prin propriile noastre puteri.

Haos şi zăpăceală! Capete zăpăcite. Cum să trăiască plugarul când este jupoit şi chinuit, cum să cumpere muncitorul, când comerţul de intermediari scumpeşte preţurile, cum se ajutoră funcţionarii şi angajaţii cu salarii reduse, când toate se scumpesc? Şi toţi cu încredere aşteaptă ajutorul statului, a acelui stat, care este purtătorul sărăciei şi al apăsării poporului, care ori ce alta este numai „părinte" nu, — ci perceptor incasator de camătă şi impozite pe seama stăpânilor banului.

Astfel din nou se apelează apoi, la vechile partide, cari se zic de „nepolitice" sau „fără partid", regrupaţi fiind sub diferite noui denumiri şi firme, în realitate rămânând la cele vechi, — şi astfel rămân expuse samavolniciei celei mai mizerabile politici de partid.

Aceaşi icoană îngrozitoare a haosului la toate celelalte forme de manifestare ale vieţii publice, fie artă, literatura, teatru, cinema, radio, biserică, şcoală, pretutindeni „fermentul descompunerii" al marilor descompunători şi nimicitori: jidanii şi francmasoneria, în mod vizibil la cele mai importunte poziţii sau invizibili, din dosul culiselor, trăgând sforile păpuşelor Stresemann sau Scheidemann, sau deghizaţi ca Iacob Goldschmidt, Warburg, Levy etc. cari prostesc şi jefuiesc poporul german cu biciul presei şi al camătei.

Voinţa de a crea, — de a descurca haosul, de a aduce la ordine lumea sărită din balamale (ţâţâni) şi de a funcţiona ca paznici ai ordinei, (în cel mai platonic înţeles), — este enorma datorie care şi-a impus-o naţional — socialismul german.

Aici este a se releva în mod special, că nici aparenta ordine externă din statul poliţiei, nici obicinuitele practice şi escapade de jaf, permise prin lege, ale capitalului bancar, nici „contestaţiile" sindicatelor şi a celorlalte măsuri „orgazate" ale înşelăciunii generale a poporului, să fie recunoscute de noi, ca „ordine", fie că „funcţioează" cât de „bine". Şi o bandă de tâlhari îşi are „ordinea" sa şi puşcăria are o „ordine" de puşcărie. Dar un popor, privit în totalitatea lui organică nu poate da simpome de silnicie, neadevăr, opreşiune, sclăvie, — şi privit din departe, nu ne poate da icoana confuză, haotică a luptei fiecăruia contra tuturora.

Guvernul contra poporului, partid contra partidelor, încheiând cele mai ridicole şi imposibile pacturi, parlament contra guvernului, muncitor contra patronului, consumător contra producătorului, comerciant contra consumătorului şi fabricantului, proprietar de casă contra chiriaşului, muncitor de fabrică contra plugarului, funcţionar contra publicului, clasa muncitoare contra „burjoaziei", biserica contra statului, — toţi lovind şi izbind orbeşte în cel mai apropiat adversar al momentului, toţi având în vedere numai un singur lucru: interesul propriu, interesul propriului buzunar. Nici unul nu se gândeşte că şi celalat are drept să trăiască, nu se gândeşte, că urmărirea oarbă şi fără scrupule ale interesului personal, se poate satisface numai în paguba altuia, nici un gând spre îmbunătăţire a vieţii tuturora, nici o privire spre împlinirea supremelor datorii faţă de conaţionali, nici o odihnă în nebuna goană după îmbogăţire personală. Lovind cu cotul în burta vecinului, pentru a merge înainte, se calcă peste cadavre, numai dacă se promite un căştig, — la ce să ai consideraţii? Iată ce se numeşte de concepţie economică, în lumea modernă.

Astfel aleargă, se zbuciumă şi ţipă mulţimea, astfel împinge, trage şi calcă în picioare, trânteşte la pământ, cel tare pe cel slab, cel ticălos pe cinstit, cel brutal pe cel nobil, — profitorul ucide morala, violenţa triumfă asupra dreptăţii, interese de partid asupra intereselor publice. Nemernicie, sustrageri, fraude înving asupra muncii cinstite.

Un asemenea războiu crâncen a celor mai josnice instincte şi patimi, niciodată n-a fost atâta sprijinit şi alimentat, încât involuntar ne vine în minte legenda vechilor zei apuşi: „pentrucă a murit dreptatea şi cinstea, a venit vremea de apoi: marea spumegă înfuriată, foc cade din ceruri şi pier zeii şi oamenii".

Să nu ne înşelăm înşine! Noi stăm în mijlocul unei schimbări a Lumei şi este de a se înţelege, că priceperea simplă, sărmanul intelect zăpăcit, astăzi nu mai află nici o scăpare din acest haos, şi desperat caută moartea, sau crede în apropiatul sfârşit al Lumei, sau se aruncă de bună voie în hora nebună din jurul viţelului de aur, uitând toate legăturile, predându-se cu totul învălmăşelii demente. „Fă-ţi plăcerea până poţi, — în urma noastră potopul!"

O zguduire în temelii, atât de adâncă, în măruntaiele unui popor, este posibilă şi explicabilă numai atuncia, când *bazele* lui *spirituale* sunt zdruncinate sau false. In realitate vedem, că marxiştii şi capitaliştii, economiştii politici şi conducătorii vieţii publice, deodată se închină în faţa aceluiaşi principiu, în faţa individualismului.

Folosul personal este unicul resort ce-i mână, avantagii pentru îngustul cerc al politicei de clase, reprezentanţa profesională este singura lor ţintă . . .

In treacăt facem o mică comparaţie pentru a demonstra deosebirea fundamentală între structura, respective lipsa de structură organizată a statului de azi şi a gospodăriei lui şi între statul naţional-socialist. Actuală doctrină zice: Societatea este o sumă de indivizi, iar statul, în cel mai bun înţeles, este o asociaţie de exploatat pe seama indivizilor singuratici şi societăţi.

In comparaţie, această doctrină despre societate, se aseamănă cu o grămadă de pietri; în care pietricelele şi pietronii sunt unica realitate. Forma extremă, întâmplătoare, este irelevantă, că un pietroiu zace sus sau mai jos, nu contează, pentrucă ori cum va fi tot o grămadă de pietri rămâne.

Şi acuma, comparându-o cu statul, care corespunde doctrinei noastre naţional socialiste şi filozofiei de stat: casa. Şi casa se compune din pietrii, în mod mecanic, indivi-

dualistic privită ea se compune din un număr oarecare de cărămizi, o cantitate oarecare de tencuială, ciment, grinzi, ferestri, uşi, etc. Fiecare vede, că o casă este un spaţiu mai larg, mai înalt, cu destinaţie determinată, ceva nou şi propriu, un întreg superior faţă de grămada de materiale ce o compun. O casă nu se ridică din întâmplare sau dela sine, ci prin aranjarea laolaltă a diferitelor părţi ce o compun şi numai dacă aceste părţi componente sunt aranjate după un plan înainte bine chibzuit. Abea atunci se ridică ceva nou, ceva mare, în măsura iscusinţii intelectuale a arhitectului.

Astfel şi în popor; abea după ce se va descurca învălmăşala — în mod organizat — când haosul va lua anumite forme după anumite planuri speciale, când din părţile răsfirate va deveni ceva închegat, ceva specific, o unitate organizată cu pricepere, abea atunci se vor trezi la viaţă adevărată fiecare părticea componentă, abea atunci se naşte *adevăratul stat.*

Noi am imprimat în mod vizibil de toată lumea deviza noastră: *Interesul general să premeargă totdeauna interesului personal.*

Intâiu în serviciul obştesc, ca servitor în cadrul general al neamului, unde se trezeşte la o viaţă mai înaltă şi apoi să fie încadrat, fiecare la locul lui, în totalitatea superioară a poporului. Numai pe baza acestei idee fundamentale va câştigă fiecare siguranţa viitorului său, siguranţa de a fi octrotit şi apărat şi se va recunoaşte, că din acest mediu va răsări o economie naţională, bine specificată şi organizată, spre binele tuturora, în locul actualei gospodării de jaf. Astfel se va servi şi interesul fiecăruia în parte.

Azi individul singuratic este prada ce nu se poate apăra, în mâna diverşilor puteri ce luptă pentru câştig. Alianţele nimica nu-i ajută. Pentrucă nicăiri nu este identificat şi demascat adevăratul duşman care profită şi exploatează haosul.

In ciuda tuturor urletelor anticapitaliste ale marxiştilor, şi acelorlalţi politiciani, împotriva hulei asupra greutăţilor impozitelor şi cametelor, nimeni nu cunoaşte pe adevăratul duşman al lumei: care este marele capital al banului, stăpânul peste toată lumea, şi pe posesorul acestui capital mare, care este: *jidanul.*

Poporul, în toate tagmele sale are plăcerea amară să guste din biciul cămătăresc. Fiecare are la spate pe perceptor sau portărel, dar cine cutează să se împotrivească atotputerniciei forţei bancare şi de bursă? Aceasta atotputernicie a banului se manifestă în absurditatea care nu mai are asemănător nicăiri în lume, în câştigul *fără muncă fără oboseală*, prin el însuşi se întăreşte tot mai puternic, prin interese, dividendă şi tantieme. Vedem că un principiu satanic al minciunii zace peste principiul de ordine al muncii productive şi creatoare.

Infrângerea sclăviei cămătăreşti este strigătul nostru de războiu!

Toţi naţional socialiştii sunt pătrunşi de aceasta absolută nevoie, pentrucă în rezolvarea acestei probleme, în principiu privită, zace şi rezolvarea problemei jidoveşti, aplicată în mod logic. Şi chiar mai mult ca atâta.

Antisemitismul este oarecum baza sentimentală a mişcării noastre. Fiecare naţional-socialist este antisemit. Dar nu este naţional socialist fiecare antisemit. Antisemitismul în sine este ceva pur negativ. Antisemitismul a descoperit pe adevăratul răspânditor al ciumei umane, dar aceasta descoperire, de mai multe ori se transformă într-o ură personală contra individului jidan şi contra succeselor jidoveşti în vieaţa economică. In cel mai bun caz, antisimitismul se ridică şi cere eliminarea jidanilor din vieaţa publică economică. Dar despre aceea, că atuncia ce va fi, antisemitul nu-şi prea sparge capul.

Nota Redacţiei. Are perfectă dreptate. In Germania sunt multe partide cari se zic de antisemite, pe când în realitate nu fac niamica pentru scăparea poporului din spiritul talmudic — mamonic al jidovimei. Programul L. A. N. C. din România; de asemenea luptă contra partidelor, cari la sate au obrăznicia de a susţine că ar fi contra jidanilor. Şi la noi, toţi „antisemiţii", ori cum s-ar numai dacă nu sunt înscrişi şi nu acţionează în L. A. N. C., sunt şi rămân nişte simpli şarlatani şi seducători ai poporului fără pregătire politică) Urmează traducerea:

Dacă actualele principii şi sistemuri spirituale ale dominaţiei jidoveşti, adecă: interesul personal să fie totul, şi se menţine sistemul de împrumuturi pe la bănci, atunci, 'după eliminarea jidanilor se vor afla destule corcituri, dintre ai noştri, ba chiar şi germani ce se zic de „normali" cari în urma mizerabilei lor amestecare de sânge vor ocupa locul jidanului expluzat şi vor suge poporul tot atât de barbar,, cum o face azi jidanul pur sânge. Şi ne pomenim că vre-un „antisemit" va ocupa scaunul pe care-l avea un jidan.

Naţional-socialismul prin cardinala sa cerere de desfiinţare a sclăviei cămătăreşti, este întradevăr constructiv. Şi rezultatele vor fi cu mult mai mari şi favorabile, decât se prevăd astăzi.

Şi partidele au în programul lor articole ce se aseamănă cu ale noastre. Dar cererile noastre fundamentale nu le aflăm la nici unul dintre ei.

Noi de pe acuma ştim, că nici cei din stânga cu gălăgia lor: „jos capitalul"! nici cei din dreapta cu frazele lor patriotice, nu vor fi în stare să introducă o nouă rânduială, să creeze o nouă epocă mondială, pentrucă nici pretenţiile reacţionare nici cele marxiste nu vor schimba nimica în întreaga economie naţională. In schimb vor distruge, ca în Rusia comuniştii, fără a zidi ceva în loc.

Ce înţelegem sub „sclăvie cămătărească?

Situaţia popoarelor ce stău sub dominaţia cămătărească sau financiară a marelui capital paniudaic.

In sclăvie cămătărească se află plugarul care este silit să ia „credit" pentru finanţarea agriculturii sale, după care plăteşte mai mare camătă cât este valoarea câştigului său, sau acela care a făcut datorii şi trebue să târască după sine greutatea de plumb a datoriilor ipotecate.

In sclăvie cămătărească se află muncitorul, care lucrează şi produce în atelier, uzină sau fabrică, pentru un salar slab, pe când acţionarul — fără muncă sau oboseală — încasează camătă, dividendă şi tantieme.

In sclăvie cămătărească se află întreaga clasă de mijloc, care azi munceşte numai ca să câştige pe seama băncilor unde are datorii.

In sclăvie cămătărească se află toţi aceia, cari prin muncă intelectuală sau fizică trebuie să-şi câştige pâinea de toate zilele, pecând o tagmă mai puţin numeroasă — fără muncă sau oboseală — din chirii, câştiguri bancare şi de bursă, tranzacţiuni financiare, realizează câştiguri fabuloase. Nu ne gândim la micile economii ale muncitorilor de toate categoriile, despre cari vom vorbi altădată.

In sclăvie cămătărească se află industriaşul, care şi-a instalat o uzină, după o statornică muncă de ani de zile şi apoi, după practica timpului de azi, a transformat-o în „societate pe acţiuni", iar azi nu mai este stăpân peste acea ce a creat, ci este silit să satisfacă toate poftele de câştig a nesăturaţilor membrii din consiliul de administraţie şi pe acţionari, dacă nu vrea ca să'l dea afară din slujbă.

In sclăvie cămătărească întră fiecare popor care îşi acopere lipsurile de bani, prin „împrumuturi",

In sclăvie cămătărească fiecare popor se prăpădeşte, care îşi oferă drept garanţie sau gaj, cele mai importante instituţiuni ale suveranităţii sale naţionale, puterea sa bancară, calea ferată şi permite control străin asupra sa la vamă sau impozite, cum a făcut Germania prin acceptarea planului Dawes.

In sclăvie cămătărească se află toate popoarele şi guvernele cari se închină în faţa capitalului bancar.

In sclăvie cămătărească se află munca creatoare, care a încadrat dreptul de prioritate capitalului bănesc, aşa încât astăzi servitorii „economiilor": banul stăpâneşte munca şi a devenit cel mai brutal tiran al ei.

„Sclăvia cămătărească" este denumirea cea mai potrivită pentru fixarea raportul dintre „capital şi muncă", sau: „sânge pentru bani", sau „exploatarea puterii creatore."

Astfel lucesc fulgerile uriaşe ale luptei de forţe, contra josniciei, a spiritului contra materiei, a libertăţii contra sclăviei, a luminii contra întunerelui din vieaţa noastră.

Curentul pentru înfângerea sclăviei cămătăreşti, ia proporţii atât de uriaşe, atât de importante pentru existenţa poporului nostru, că singur numai de rezolvarea ei depinde progresul poporului şi eliberarea lui din cea mai neagră sclăvie şi ruşine. De ea depinde chiar şi regenerarea, norocul şi prosperitatea, bunăstarea şi cultura întregului glob pământesc.

Infrângerea sclăviei cămătăreşti este axa de oţel, în jurul căreia se învârte totul. Ea este cu mult mai mult, ca o simplă problemă financiară. Ea se înfige adânc, prin efectele ei şi condiţiile ei, în vieaţa de toate zilele. Tot atât de capitală este importanţa ei pentru economia fiecărui conaţional în parte. Ea cere dela fiecare ca să decide între a-şi servi poporul spre progres sau spre îmbogăţirea unor particulari, fără scrupule. Ea înseamnă: *rezolvarea problemei sociale.*

In fiinţa acestei problema mondiale zace că se poate concentra în două cuvinte, ca într'un stâlp uriaş de foc, în mijlocul zăpăcelii şi al întunerecului, mai mult de cât s-ar putea scrie în 1000 de cărţi şi mai mult decât ar putea spune 100 de profeţi . . .

Pe lângă aceste probleme esenţiale şi fundamentale, trebuesc amintite şi principile fundamentale a politicei noastre de stat, cea economică şi culturală, din cari resar articole speciale.

Principiul de stat este simplu: Germania germanilor! Principiul economiei noastre naţionale este; Economia naţională este obligată să acopere nevoile poporului şi nu are voie să uşureze şi să asigure numai câştig cât de mare pentru capitalul împrumutat.

In politica financiară susţinem principiul! *Finanţele stau în serviciul statului. Bogaţii nu pot forma un stat în stat.*

In *politica financiară*, principiul nostru este: *Binele public să premeargă tuturor intereselor personale!* aceasta să fie legea supremă!

In *politica culturală* se impune ca superior şi neclintit, principiul, că întreaga muncă culturală politică este a se presta din punct de vedere al purului naţionalism, Nu se poate sili sau porunci poporului să evolueze într'o direcţie oarecare. Dar se pot elimina şi stinge efectele adânci

BCU Cluj / Central University Library Cluj

cauzate în popor, de dictatura jidovească din viaţa noastră spirituală, prin potrivite măsuri de desinfectare a presei.

Afară de cele amintite până aici, se vor aduce poporului multe alte reforme utile,

Trebue măturat abuzul electoral al alegerilor parlamentariste, zise democratice, şi se va institui o epocă transitorie de dictatură, ca să se facă lumină şi asupra formei de stat şi a raporturilor dintre provincii.

Din acest mic conspect se poate privi asupra grandioasei opere de înfăptuiri ce le prevede programul nostru, prin principiile lui fundamentale ...

Principalul rămâne, ca fiecare cetăţean să se simtă bine, să fie fericit şi bucuros în patria sa.

—

Poate exista un bolşevism-naţional?

Din mijlocul zăpăceli generale politice contimporane, se ridică o nouă idee. Idee mai zăpăcită şi mai scrântită, ca toate celelalte la olaltă: *bolşevismul-naţional.*

E vorba despre un joc straniu de idei politice confuze, cari la un moment dat, ar fi în stare să zăpăcească chiar şi capul oamenilor cuminţi. Indiferent, dacă acest monstru ar lua forma unui nou partid, sau s-ar înregimenta în curentele aşa zise „naţionale". La tot cazul este nostimă noua tactică a Moscovei, care a pornit cu tricolorul, la drum, ca să ademenească lumea să le servească scopurile lor meschine.

Dacă ar fi să examinăm, în mod serios, ideea unui bolşevism „naţional", nu ne trebue multă spargere de cap dacă plecăm dela următoarele realităţi: comunismul sau bolşevismul este reprezentantul consecvent al ideologiei jidanului Karl Marx, care a înfiinţat partidul social-democrat. Dacă s'ar încerca contopirea naţionalismului cu comunismul, ar însemna să se încerce a uni două puteri cu totul deosebite şi cu efecte cu totul contrare, adecă: unirea mentalităţii superioare ale idealismului cu cea mai categorică şi ireductibilă negaţie a ei. Pentrucă marxismul refuză categotic ori ce condiţie naţionalistă şi respinge ori ce educaţie în spirit naţional! Ar fi să se amestece, în concepţie, apa cu focul. Ar fi un produs de necrezut al fantaziei bolnave, care-şi imaginează că în faţa factorilor politici, semnul plus şi minus aduce acelaşi rezultat. Sfera ideologiei naţionaliste deloc nu cadrează cu cea comunistă. Ele nu se ating, nici nu se întretaie nicăiri, pentrucă merg în sens cu totul opus şi se resping şi anulează reciproc. Incercarea de a forma din ambele o nouă directivă mondială, este o absurditate.

Poporul nostru nu are lipsă de un nou ghiveci de idei politice, îmbrăcate în treicolor, ci îi trebue hotărâta şi urgenta realizare a idealului naţionalist-csreştin.

Precum imposibilă este, din punct de vedere doctrinar, o concepţie naţional - bolşevică, tot aşa de imposibilă este şi din punct de vedere economic.

Teoria economică a comunismului este marxismul, adecă: negaţia personalităţii; o stranie concepţie despre *egalizarea* tuturora, în locul adevăratului socialism. Disconsiderarea tuturor puterilor economice şi greşelile economice, nici odată nu pot duce un popor la libertate şi dacă naţionalismul ar încerca o înfrăţire cu astfel de iluzii economice, atunci baza lui se zideşte pe nisip zburător, care la primul vânt al realităţii, se spulberă. Lupta pentru libertate niciodată nu poate să fie numai unilaterală, numai politică, numai economică, numai culturală sau numai ideologică. Ţinta naţională se ridică deasupra şi peste toate terenurile de activitate ale vieţii omeneşti şi de aceea, ea trebue să se manifeste în mod, armonios şi asupra *înţelepciunii* faţă de toate simptoamele vieţii naţionale.

Nu se poate condamna la moarte ideea naţională prin faptul, că i se pune la bază o utopie economică, cum este comunismul. Nu de vorbă, ci de faptă depinde. De aceea este neapărată nevoie, ca naţionalismul să fie pus pe temeiul solid al realităţii şi nu poate exista dacă este suspendat în aer. Deci nu poate fi pus în legătură cu iluziile marxismului, care duce la bolşevism şi la nimicirea ideei naţionale.

Nu luptăm de dragul luptei, ci luptăm pentru a învinge. Dar cine vrea să lege de picîoarele naţionalismului greutatea de plumb a minciunilor şi înşelăciunilor marxiste. acela nu va ajunge la alt rezultat, ca la o sinistră comedie bolşevică prin care ideea naţională ar ajunge profanată. **Nu luptăm din invidie sau dor de a ne afişa, motivele reale cari stau la baza adevărului doctrinei noastre şi mulţiplele neajunsuri ale poporului, ne cer măsuri şi urgente revendicari, cari toate sunt soluţionabila numai prin realizarea programului nostru cuzist.**

Este a se naţionaliza politica, cultura, şi economia naţională. Naţionalismul să fie pătruns de dorul aprins, ca să cimenteze soartea întregului popor, a tuturor tagmelor şi claselor, atât în cele ideale cât şi în cele materiale, — avizate fiind una la altă. Şi asta se poate împlini numai atunci când corpul este sănătos şi refuză de a-şi face pagubă în sine.

Astfel bolşevismul naţional se sinucide; pentrucă, în realitate, el asasinează naţionalismul, de care se ţine şi regenerarea economiei naţionale. Idealuri atârnate în nori sunt ca beşicile de săpun: ele nu produc pâine niciodată. Un popor fericit şi viguros din punct de vedere naţional, niciodată nu va putea răsări, din strâgoiul foametei bolşevici, ci numai şi numai prin conştiinţa de a-şi împlini fiecare toate datoriile faţă de aşezemîntele poporului, cari singure îi pot asigura o desvoltare demnă economică. Naţionalismul este dătător de viaţa. Bolşevismul ia vieaţa. Unirea acestor două idee înseamnă o neseriozitate sau lipsă de caracter, care trebue să eşueze la prima încercare, pentrucă din iluzii se născ numai greşeli.

Avem nevoie de o realizare a unei temeinice baze naţionale a statului, nu prin ademeniri sau o nouă idee iluzionistă.

Se spulberă şi aceasta idee, ca fumul în vânt.

A. T.

Prefectura Judeţului Timiş-Torontal. Serviciul Economic.

No. 31920—1931

Publicaţiune de licitaţie.

Se aduce la cunoştinţă generală că in ziua de 20 Ianuarie 1932 ora 10 va avea loc o licitaţie publică la Prefectura judeţului Timiş-Torontal pentru imprimarea Buletinului judeţului pe anul 1932 in 700 exemplar.

Licitaţia se ţine cu oferta inchise conform art. 88—110 din Legea asupra Contabilităţii publice şi art. 31—55 din Regulamentul Oficiului Central de licitaţie.

Garanţia provizorie de 5% din valoarea ofertei se depune odată cu oferta in numerar sau efecte de stat.

Oferte in valută forte intârziate sau date prin telefon telegrame şi supraoferte nu se admit.

Caetul de sarcini cum şi arice alte informaţiuni se pot obţine in orice zi de lucru intre orele 11—13 dela biroul economie.

Timişoara, la 22 Decemvrie 1931.

Prefect: Indescifrabil. Şeful biroului Economic judeţean: Indescifrabil.

* Vilma Paul, născ. Brodkorb din comuna Sânnicolaul mare şi-a pierdut buletinul de înscriere la Birou-Populaţiei. Aflătorul este rugat a-l preda le Primăria Sânnicolaul mare.

* S-a pierdut buletinul roşu pe numele Maria Olariu, din Sânnicolaul mare. Aflătorul este rugat să-l depună la numita Primărie.

Programul de Crăciun a Cinematografelor comunale

	Cinema Capitol:	Cinema Apollo:	Cinema Doina:	Cinema Măhala:
25 DECEMVRIE	**Fecioara Zburătoare** Cel mai mare şlager al sezonului cu Szöke Szakáll — Dina Gralla Fritz Schulz — Adele Sandrock	Adeverul gol? goluţ Excelent Şlager mondial! 100% film vorbitor german cu Oskar Karlweiss — Jenny Jugo	SECRETUL CELOR 3 Admirabilă comedie cu Siegfried Arno — Trude Berliner	**LOLITA** O poveste de dragoste cu Lupe Velez — Garry Cooper
26 DECEMVRIE	**Fecioara Zburătoare** Cel mai mare şlager al sezonului cu Szöke Szakáll — Dina Gralla Fritz Schulz — Adele Sandrock	Adeverul gol? golut Excelent şlager mondial! 100% film vorbitor german cu Oskar Karlweiss — Jenny Jugo	**Aghiotantul prinţesei** Un film de dragoste patimaşă, răzbunare. eroism şi muzică divină, cu Lawrence Tiber — Grace Moore	**GENERALUL** Admirabilă dramă cu Conrad Veidt, Olga Tschechowa
27 DECEMVRIE	**Aghiotantul prinţesei** Un film de dragoste patimă, răzbunare, eroism şi muzică divină, cu Lawrence Tibet — Grace Moore	**Fecioara Zburătoare** Cel mai mare şlager al sezonului, cu Szöke Ssakáll — Dina Grala Fritz Schulz — Adele Sandrock	**GENERALUL** Admirabilă dramă cu Conrad Veidt — Olga Tschechowa	Adeverul gol? goluţ Excelent şlager mondial! 100% film vorbitor german, cu Oskar Karlweiss — Jenny Jugo
28 DECEMVRIE	**Aghiotantul prinţesei** Un film de dragoste patimă. răzbunare. eroism şi muzică divină, cu Lawrence Tibet — Grace Moore	**Fecioara Zburătoare** Cel mai mare şlager al sezonului, cu Szöke Szakáll — Dina Gralla Fritz Schulz — Adele Sandrok	—:—	—:—

Tipografia „VICTORIA". Timişoara I. Strada Tunarilor 6